

EUROPEES PARLEMENT

1999

2004

Zittingsdocument

DEFINITIEVE VERSIE
A5-0290/2000

12 oktober 2000

VERSLAG

over het XXIXste verslag over het mededingingsbeleid -1999
(SEC(2000) 720 - C5-0302/2000 - 2000/2153(COS))

Economische en Monetaire Commissie

Rapporteur: Karin Riis-Jørgensen

INHOUD

	Blz.
PROCEDUREVERLOOP	4
ONTWERPRESOLUTIE	5
TOELICHTING	13
ADVIES VAN DE COMMISSIE JURIDISCHE ZAKEN EN INTERNE MARKT	18

PROCEDUREVERLOOP

Bij schrijven van 5 mei 2000 deed de Commissie het Parlement haar verslag over het mededingingsbeleid -1999 (SEC(2000) 720 – 2000/2153(COS)) toekomen.

Op 3 juli 2000 gaf de Voorzitter van het Parlement kennis van de verwijzing van dit verslag naar de Economische en Monetaire Commissie als commissie ten principale en naar de Commissie juridische zaken en interne markt als medeadviserende commissie (C5-0302/2000).

De Economische en Monetaire Commissie benoemde op haar vergadering van 23 november 1999 Karin Riis-Jørgensen tot rapporteur.

De commissie behandelde het Commissieverslag en het ontwerpverslag op haar vergaderingen van 20 juni en 11 oktober 2000.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met 33 stemmen voor en 2 tegen haar goedkeuring aan de ontwerpresolutie.

Bij de stemming waren aanwezig: Christa Randzio-Plath, (voorzitter); Ioannis Theonas, (ondervoorzitter); Karin Riis-Jørgensen, (rapporteur) Richard A. Balfe, Luis Berenguer Fuster, Pervenche Berès, Renato Brunetta (verving Alejandro Agag Longo), Hans Udo Bullmann, Harald Ettl (verving Simon Francis Murphy), Jonathan Evans, Ingo Friedrich (verving José Manuel García-Margallo y Marfil), Robert Goebbels, Christopher Huhne, Liam Hyland, Pierre Jonckheer, Othmar Karas, Giorgos Katiforis, Piia-Noora Kauppi, Gorka Knörr Borràs, Werner Langen (verving Christoph Werner Konrad), Alain Lipietz, Astrid Lulling, Ioannis Marinos, Peter Michael Mombaur (verving José Javier Pomés Ruiz), Fernando Pérez Royo, Bernhard Rapkay, Amalia Sartori, Olle Schmidt, Peter William Skinner, Charles Tannock, Marianne L.P. Thyssen, Helena Torres Marques, Bruno Trentin, Theresa Villiers en Karl von Wogau.

Het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt is bij dit verslag gevoegd.

Het verslag werd ingediend op 12 oktober 2000.

De termijn voor de indiening van amendementen wordt bekendgemaakt in de ontwerpagenda voor de vergaderperiode waarin het verslag wordt behandeld.

ONTWERPRESOLUTIE

Resolutie van het Europees Parlement over het XXIXste verslag van de Commissie over het mededingingsbeleid - 1999 (SEC(2000) 720 - C5-0302/2000 – 2000/2153(COS))

Het Europees Parlement,

- gezien het verslag van de Commissie (SEC(2000) 720 - C5-0302/2000¹),
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 18 januari 2000 over het Witboek van de Commissie inzake modernisering van de regels voor toepassing van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag²,
 - onder verwijzing naar zijn wetgevingsresolutie van 3 mei 2000 over de ontwerprichtsnoren inzake verticale beperkingen³,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 18 januari 2000 over het verslag van de Commissie betreffende de toepassing in 1998 van Commissiebesluit nr. 2496/96/EGKS van 18 december 1996 tot vaststelling van communautaire regels voor staatssteun aan de staalindustrie (de “staalsteuncode”)⁴,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 14 januari 1999 over specifieke sectoren⁵,
 - gezien het Achtste Overzicht van overheidssteun in de Europese Unie (COM(2000) 205),
 - gezien het schriftelijke antwoord van de Commissie op zijn resolutie van 18 januari 2000 inzake het XXVIIIste verslag over het mededingingsbeleid (1998)⁶,
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van Lissabon van 23/24 maart 2000,
 - gelet op artikel 47, lid 1 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Economische en Monetaire Commissie en het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt (A5-0290/2000),
- A. overwegende dat het Europese concurrentiebeleid moet worden aangepast en gemoderniseerd om gelijke tred te kunnen houden met economische ontwikkelingen zoals de verdere integratie van de interne markt, de mundialisering en de snelle technologische vooruitgang,
- B. overwegende dat een effectief concurrentiebeleid bevorderlijk is voor de

¹ PB C nog niet gepubliceerd.

² PB C nog niet gepubliceerd.

³ PB C nog niet gepubliceerd.

⁴ PB C nog niet gepubliceerd.

⁵ PB C 104 van 14.4.1999, blz. 102.

⁶ PB C nog niet gepubliceerd.

concurrentiepositie van het Europese bedrijfsleven en dat het tevens in het belang is van de consument, aangezien concurrentie voor de bedrijven een permanente stimulans vormt om een grotere hoeveelheid en verscheidenheid van producten en betere en goedkopere diensten aan te bieden,

- C. overwegende dat een krachtig Europees concurrentiebeleid noodzakelijk is voor het stimuleren van structurele hervormingen, die onontbeerlijk zijn voor een goed functionerende Economische en Monetaire Unie,
- D. overwegende dat het bestaande systeem voor de toepassing van de Europese concurrentieregels sedert het ontstaan van de Gemeenschap praktisch onveranderd is gebleven, hoewel de economische context inmiddels drastisch is veranderd,
- E. overwegende dat de werkbelasting van het Directoraat-generaal concurrentie van de Commissie de laatste paar jaren enorm is opgelopen als gevolg van de toegenomen concentratie-activiteit en de nauwere internationale samenwerking,
- F. overwegende dat het, overeenkomstig de conclusies van de Europese Raad van Lissabon "van essentieel belang is dat de regels inzake mededinging en overheidssteun eerlijk en op eenvormige wijze worden toegepast, zodat bedrijven kunnen bloeien en onder gelijke concurrentievoorwaarden doeltreffend op de interne markt kunnen opereren",
- G. overwegende dat naarmate de interne markt zich verder ontwikkelt, de EMU leidt tot meer transparantie en de mondiale concurrentie zich verscherpt, het Europees concurrentiebeleid te maken krijgt met steeds zwaardere concentratiecontroletaken,
- H. overwegende dat toekenning van staatssteun die niet in overeenstemming is met het EG-Verdrag, contraproductief werkt en inefficiënte bedrijven bevoordeelt ten opzichte van efficiënte, dat zij leidt tot concurrentiedistorsies tussen regio's en bedrijven en een excessieve belasting vormt voor overheidsbegrotingen,
- I. overwegende dat het Achtste Overzicht van staatssteun in de Europese Unie bevestigt dat de sedert 1993 gesignaleerde neerwaartse algemene trend in de toekenning van staatssteun zich heeft voortgezet, terwijl het niveau van de steun aan de industriector in tien lidstaten is toegenomen,
- J. overwegende dat de Commissie pogingen heeft ondernomen om haar voorlichtingspolitiek inzake concurrentiebeleid te verbeteren omdat uitgebreide voorlichting en de goedkeuring van alle betrokkenen voorwaarden zijn voor het welslagen van het concurrentiebeleid;
- K. overwegende dat de organisatie van een "concurrentiedag voor de Europese burger" bevorderlijk zal zijn voor het inzicht in en de zichtbaarheid van het Europees concurrentiebeleid in de lidstaten, maar dat deze dag niet uitsluitend voor de consument mag zijn bedoeld doch alle doelgroepen moet omvatten,
- L. overwegende dat voorlichtingsbeleid op zichzelf niet volstaat, daar ook voorspelbaarheid van het concurrentiebeleid door pragmatische en verstandige regels

alsmede – daar waar nodig – voorafgaande controle een rol spelen,

- M. overwegende dat de dialoog met de betrokken economische en consumentenkringen gericht en diepgaander zou kunnen zijn, daar de periode waarin derden hun opmerkingen naar aanleiding van een mededeling van de Commissie kenbaar kunnen maken, momenteel vaak als te kort wordt ervaren,
- N. overwegende dat het publiek over het algemeen weinig besef heeft van het Europees concurrentiebeleid, maar dat een effectieve concurrentiepolitiek niet mogelijk is zonder de steun van de burgers,
- O. overwegende dat het krachtige concentratieproces dat zich in de kleinhandelssector voltrekt op korte termijn kan leiden tot nadelige gevolgen voor niet alleen de uiteindelijke consument,
- P. dat sancties het ernstige en schadelijke karakter van niet-concurrerend gedrag zouden moeten weerspiegelen, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan hardcore-kartels,
- Q. overwegende dat bij de onderhandelingen over de toetreding van nieuwe lidstaten uit Midden- en Oost-Europa rekening moet worden gehouden met de overgangssituatie waarin deze economieën zich bevinden en met de gevolgen van de concurrentiewetgeving voor hun ontwikkeling en voor de uitbreiding van de interne markt in de toekomst,
- R. overwegende dat de Europese Unie heeft voorgesteld de onderhandelingen over het concurrentiebeleid deel te laten uitmaken van de vorig jaar in Seattle gehouden ministersconferentie van de WTO,
 - 1. is ingenomen met het XXIXste verslag over het mededingingsbeleid van de Commissie en beschouwt het als een belangrijk document waarmee de Commissie voldoet aan haar verantwoordingsplicht, zoals neergelegd in het Verdrag;
 - 2. uit zijn voldoening over de door de Commissie geleverde inspanningen ter modernisering van de concurrentiewetgeving; dringt er evenwel tegelijkertijd op aan dat de voorgenomen hervormingen niet leiden tot hernationalisering of verzwakking van het Europees concurrentiebeleid en dat niet wordt getornd aan het primaat van het communautaire recht;
 - 3. spreekt in beginsel zijn steun uit voor de voorstellen in het Witboek van de Commissie over modernisering van de regels tot toepassing van de artikelen 81 en 82 van het EG-Verdrag, met name ten aanzien van de afschaffing van het aanmeldings- en vergunningstelsel en de gedecentraliseerde implementatie van concurrentieregels door de versterking van de rol van de instanties en rechtbanken van de lidstaten; herhaalt evenwel dat de Commissie nog voor de tenuitvoerlegging van deze regels met voorstellen moet komen om ervoor te zorgen dat de voorgenomen hervormingen niet leiden tot renationalisering of verzwakking van het Europese mededingingsbeleid en dat niet wordt getornd aan het primaat van het communautaire recht;

4. sluit zich aan bij de aanpak van de Commissie ten aanzien van verticale beperkingen, waarin bij de beoordeling van overeenkomsten die haaks staan op het mededingingsbeleid meer aandacht wordt besteed aan de economische analyse;
5. is van mening dat er behoefte is aan een duidelijk mechanisme voor de toewijzing van zaken aan hetzij de nationale instanties, hetzij de Commissie teneinde rechtbankshopping tegen te gaan, jurisdictionele geschillen op te lossen en afwijkende uitspraken te vermijden alsmede te voorkomen dat de betrokkenen zich tot de autoriteit wenden waarvan zij de gunstigste uitspraak verwachten (forum shopping); acht het met name wenselijk te voorzien in een eigen, in het burgerlijk recht verankerde regeling voor kartelprocedures, waarin bepaald wordt dat de Commissie bevoegd is voor gevallen met grensoverschrijdende werking;
6. roept de Commissie op toezicht te houden op de kwaliteit van de concurrentiewetgeving in de lidstaten en de kandidaatlidstaten, teneinde binnen de bestaande interne markt gelijke concurrentievoorwaarden in stand te houden en te zorgen voor een gemeenschappelijke basis voor verstandhouding tussen de lidstaten, die er op het gebied van concurrentiebeleid onderling afwijkende tradities en ervaringen op nahouden;
7. roept de Commissie op een doelgericht beleid van voorlichting over de concurrentiepolitiek van de EU te ontwikkelen, dat bestaat uit instrumenten en doelstellingen op Europees en nationaal niveau, en dat diverse doelgroepen omvat zoals het algemene publiek, de pers, zakenkringen en de nationale autoriteiten;
8. uit zijn waardering voor de verbeterde kwaliteit van de dialoog met de Commissie, en inzonderheid met de terzake bevoegde commissaris en dringt aan op voortzetting en uitbreiding van deze dialoog teneinde het Europees Parlement volledig te betrekken bij de ontwikkeling van een algemeen mededingingsbeleid van de EU, in plaats van participatie bij beslissingen in individuele gevallen;
9. dringt er, om ook de dialoog met de betrokken economische en consumentenkringen constructiever te maken, op aan dat de minimale periode waarin derden kunnen reageren op de publicatie van een mededeling van de Commissie van momenteel een maand wordt opgetrokken tot drie maanden,
10. dringt er met het oog op de komende herziening van het Verdrag op aan dat bij wetgeving op mededingingsgebied, waarover de Raad met gekwalificeerde meerderheid beslist, voortaan de medebeslissingsprocedure wordt toegepast;
11. verzoekt de Commissie een evaluatie uit te voeren van de gevolgen van de toepassing van de mededeling van 18 juli 1996 over het niet-opleggen of verlagen van boetes in kartelzaken;
12. dringt erop aan dat in de personeelsbehoeften van het Directoraat-generaal concurrentie wordt voorzien door middel van extra posten, zodat de Commissie ten volle kan voldoen aan de haar door het Verdrag opgelegde verplichtingen;

13. neemt met voldoening kennis van de stijging van het aantal behandelde zaken die met een formele beslissing zijn geëindigd, terwijl het aantal op informele wijze geregelde gevallen licht gedaald is;
14. vestigt de aandacht op het belang van regulering van concentraties voor het bepalen van het toekomstige bedrijfseconomische landschap in de Gemeenschap;
15. onderstreept dat het accent bij het onderzoek naar mogelijk concurrentiebeperkend gedrag moet liggen op de schade voor de mededinging, en niet die voor de concurrenten; dat rekening moet worden gehouden met efficiency en andere de concurrentie bevorderende elementen, die moeten worden afgewogen tegen de concurrentie schadelijke elementen van dezelfde transactie; dat mededingingszaken gebaseerd moeten zijn op economische analyse, daar het doel van het concurrentiebeleid de bevordering van de economische efficiency is;
16. dringt aan op meer rechtszekerheid bij de toepassing van EU-concentratiecontrole, met name gezien het feit dat de Commissie in concentratiekwesties in zekere zin een dubbele rol speelt, daar zij de mededingingsregels zowel vaststelt als toeziet op de toepassing ervan; pleit voor een effectievere en snellere procedure voor beroepen bij het Hof;
17. stelt voor dat de Commissie interpreterende mededelingen publiceert om de burger voor te lichten over de manier waarop zij concepten als het marktaandeel gaat toepassen, zoals zij in 1997 deed in haar mededeling over het bepalen van de relevante marktsituatie; dringt er bij de Europese Commissie op aan ook andere methodes voor de beoordeling van de marktsituatie in overweging te nemen dan een uitsluitend op het marktaandeel gebaseerde berekening;
18. beklemtoont dat het grote bedrijven die gevestigd zijn in kleinere lidstaten niet per definitie onmogelijk moet worden gemaakt fusies aan te gaan teneinde in Europees en mondiaal verband te kunnen concurreren; stelt vast dat het vooral grote ondernemingen in kleine lidstaten zijn die ten opzichte van ondernemingen in de rest van de wereld aan concurrentievermogen kunnen inboeten als gevolg van het feit dat de interne markt nog niet is voltooid; dringt er daarom bij de Commissie op aan een einde te maken aan de bestaande belemmeringen die het afschaffen van de grenzen van de markt verhinderen of vertragen, zodat de gehele EU bij concentratie van ondernemingen als één markt kan worden beschouwd;
19. constateert dat het niveau van de staatssteun weliswaar afneemt, maar merkt op dat het nog altijd te hoog is; dringt erop aan dat met name op ad hoc-basis verleende staatssteun moet worden teruggebracht, gezien het schadelijke karakter van deze vorm van overheidssteun; is van mening dat overheidsbedrijven aan dezelfde regels onderworpen zouden moeten zijn als particuliere ondernemingen; dat er alleen uitzonderingen mogen gelden als overheidsinstellingen hun openbare taak zonder enig commercieel oogmerk uitvoeren; dat nationale ontheffingen tot een "absoluut minimum" moeten worden beperkt en dat dergelijke uitzonderingen transparant, proportioneel, duidelijk en strak geformuleerd moeten zijn; herhaalt dat de EU-controle op staatssteun uitgaat van het beginsel dat staatssteun weliswaar niet

verenigbaar is met de gemeenschappelijke markt, maar dat de toekenning van dergelijke steun in uitzonderlijke gevallen gerechtvaardigd kan zijn;

20. roept de lidstaten en de Commissie op te streven naar omkering van de op lange termijn geleidelijk oplopende tendens voor het niveau van de steun in een aantal lidstaten; wijst er eens te meer op dat decentralisatie van de controle op staatssteun het risico in zich bergt dat er opnieuw een kentering optreedt in het teruglopende niveau van staatssteun in de EU; dringt er bij de Commissie op aan een gedetailleerde analyse uit te voeren van de toepassing van de controle op staatssteun in de financiële-dienstensector, onder erkenning van het feit dat de bedragen aan staatssteun die in deze sector worden toegekend, tot concurrentiedistorsies kunnen leiden;
21. beveelt aan dat de Commissie niet achteloos voorbijgaat aan gevallen van minder omvangrijke staatssteun; wijst erop dat verlening van beperkte overheidssubsidies in een kleine markt naar verhouding voor het midden- en kleinbedrijf nadeliger gevolgen kan hebben dan omvangrijke staatssteun in een grotere markt voor grote bedrijven;
22. roept de Commissie op besluiten tot terugbetaling van illegaal uitgekeerde staatssteun effectief ten uitvoer te leggen en verzoekt de Commissie met voorstellen te komen ter verbetering van haar systeem voor de follow-up van dergelijke besluiten;
23. uit zijn waardering voor de toezegging van de Commissie een register voor staatssteun in te voeren; roept de Commissie op met voorstellen te komen voor een openbaar en regelmatig bij te houden register van staatssteun tot 30 juni 2001, met vermelding van het doel van de toegekende steun, de betrokken sectoren en de ontvangende ondernemingen, waarbij rekening wordt gehouden met de kwalitatieve verschillen tussen de toegekende vormen van steun; pleit ervoor dat ook regionale steun in het register wordt vermeld;
24. is ingenomen met de toezegging van de Commissie dat zij een scorebord voor staatssteun zal opstellen; verzoekt de Commissie in dit verband een ranglijst te introduceren naar het voorbeeld van het scorebord voor de interne markt, waaruit duidelijk blijkt welke lidstaten in de periode tot 30 juni 2001 het hoogst en het laagst scoren op het punt van overheidssteun; is zich ervan bewust dat met het oog op de opstelling van het scorebord relevante indicatoren moeten worden ontwikkeld en dat niet kan worden volstaan met het louter vergelijken van de steunniveaus als zodanig;
25. onderstreept dat niet alleen overheidssteun maar ook belastingmaatregelen moeten worden getoetst op hun effect in termen van concurrentiedistorsie en roept de lidstaten op de daarvoor noodzakelijke informatie aan de Commissie te verstrekken;
26. geeft uiting aan zijn bezorgdheid omtrent de Europese scheepsbouwsector; dringt aan op een evaluatie van de gevolgen van de eventueel vanaf 31 december 2000 door Zuid-Korea te verlenen steun aan de scheepsbouwsector;
27. is van mening dat de uitbreiding met de landen van Midden- en Oost-Europa spanningen kan teweegbrengen bij de tenuitvoerlegging van de

concurrentiewetgeving, met name in het licht van de modernisering van de regels tot toepassing van de artikelen 81 en 82 van het EG-Verdrag; verzoekt de Commissie voldoende steun te verlenen bij de oprichting van mededingings- en justitiële instanties die moeten toezien op de naleving van de communautaire concurrentiewetgeving en roept de kandidaatlidstaten op alles in het werk te stellen om de noodzakelijke mededingingsinstanties concreet gestalte te geven, inclusief waar het de naleving van de regels inzake staatssteun betreft; verzoekt de Commissie erop toe te zien dat alle kandidaatlidstaten verplicht zijn in alle opzichten te voldoen aan de normen die door het EU-mededingingsbeleid en de EU-controle op staatssteun zijn vastgesteld;

28. beveelt aan geleidelijk internationale samenwerking tot stand te brengen op basis van opgedane ervaring en onderling vertrouwen en stelt vast dat er verschillende niveaus van internationale samenwerking bestaan die consistent zijn en elkaar onderling versterken; is van mening dat de bilaterale en regionale samenwerking verder moet worden versterkt, parallel met stappen op multilateraal niveau; dat de landen die nog geen mededingingswetgeving kennen ertoe moeten worden aangemoedigd doeltreffende mededingingswetten in te voeren en toe te passen, en onafhankelijke mededingingsautoriteiten in te stellen; dringt er bij meer ervaren landen zoals de EU-lidstaten op aan hierbij de nodige hulp te bieden;
29. is van mening dat er een gemeenschappelijke vorm van kennisgeving voorafgaand aan fusies en een gemeenschappelijke wachttijd overeengekomen zouden kunnen worden, teneinde de convergentie te verbeteren en de transactiekosten te drukken;
30. constateert met voldoening dat de Commissie voornemens is zich meer in te spannen om de voordelen van specifieke besluiten op het gebied van het concurrentiebeleid aan de burgers uit te leggen en de consumenten te behandelen als voorstanders van dat beleid en is van mening dat dit deel zou moeten uitmaken van een breder streven om de interne markt duidelijker gestalte te geven;
31. dringt er bij de Commissie op aan zich te beraden over vervanging van de softe benadering via richtsnoeren door specifieke bepalingen;
32. vestigt in dit verband opnieuw de aandacht op het belang van rechtszekerheid, die moet worden ondersteund door duidelijke, ongecompliceerde regels; houdt vast aan zijn standpunt over de afschaffing van Verordening nr. 17/1962, die vervangen moet worden door adequate procedurevoorschriften, waarin de rechten van de verdediging worden erkend, en aanklagers en gedupeerden worden gelegitimeerd;
33. verwacht te worden geraadpleegd over het voorstel voor een verordening dat moet worden aangenomen in aansluiting op het Witboek over de modernisering van het concurrentiebeleid en onderstreept dat de mededelingen over samenwerking met nationale autoriteiten en rechtbanken en een specifieke mededeling over klachten ruim voor de inwerkingtreding van de verordening moeten worden opgesteld;
34. onderstreept dat de uniformiteit, de consistentie en de geloofwaardigheid van het

systeem voor de tenuitvoerlegging van de communautaire concurrentiewetgeving dreigt te worden ondermijnd indien er enigerlei twijfel over bestaat of de nationale autoriteiten de regels wel uniform toepassen dan wel indien er enigerlei verdenking ontstaat dat zij al te inschikkelijk optreden, en verzoekt de Commissie derhalve dringend voorstellen uit te werken voor de opleiding van nationale rechters en ambtenaren in het communautaire concurrentierecht, waarbij de nationale instanties onderling samenwerken; onderstreept dat de voorzieningen voor het opleiden van nationale rechters en functionarissen ook moeten worden uitgebreid tot de kandidaat-lidstaten;

35. verzoekt de Raad als andere tak van de begrotingsautoriteit er samen met het Parlement op toe te zien dat de Commissie over voldoende middelen beschikt voor het toezicht op het concurrentiebeleid dat zij dient uit te stippelen, en verzoekt de Commissie met klem ervoor te zorgen dat zij optimaal gebruik maakt van deze middelen en er bij de nationale instanties geen enkele twijfel over te laten bestaan dat zij niet alleen de bevoegdheid heeft maar ook de politieke wil en het vaste voornemen om waar nodig nationale procedures terzijde te stellen en haar eigen besluiten op te leggen;
36. onderstreept dat nodeloze procedurele vertragingen moeten worden vermeden, zowel bij de Commissie als bij de lidstaten, en verzoekt de Commissie met klem een controlesysteem in te voeren om toezicht te houden op de werking van de systemen voor supervisie en controle op het concurrentiebeleid, waarin specifieke doelstellingen zijn vervat in termen van termijnen waarbinnen de procedures moeten worden voltooid;
37. dringt opnieuw aan op codificering en vereenvoudiging van de procedureregels op het gebied van het concurrentierecht;
38. spoort de Commissie ertoe aan zich ernstig te beraden over de invoering van een gedragscode voor het doorzoeken van computerbestanden in het kader van antitrustonderzoeken, waarbij tevens zaken moeten worden geregeld zoals de bescherming van vertrouwelijke informatie en van documenten die betrekking hebben op derden, het mogelijke verlies of de vernietiging van gegevens, de aansprakelijkheid voor eventueel veroorzaakte schade en de minimale verstoring van de bedrijfsgang;
39. verzoekt de Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en de mededingingsinstanties van de lidstaten.

TOELICHTING

Inleiding

Het concurrentiebeleid is ongetwijfeld een van de voornaamste beleidssectoren van de Europese Unie. Niet alleen heeft het een enorme uitwerking op veel andere beleidsvormen van de EU, zoals de ontwikkeling en stabiliteit van de Economische en Monetaire Unie, de interne markt, het consumentenbeleid en zelfs het milieubeleid, maar daarnaast is het ook bevorderlijk voor innovatie en staat het tevens garant voor een doelmatige productie van goederen en diensten. De consumenten profiteren ervan in de vorm van lagere prijzen, betere kwaliteit en een ruimer keuzepakket. De scherpe daling van de prijzen in de telecommunicatiesector en tot op zekere hoogte ook van de stroomprijzen zijn recente voorbeelden van gunstige effecten van concurrentie voor de consument.

Voorlichtingsbeleid

Voorlichting van de consument en de burger over deze succesvolle tak van beleid is van essentieel belang voor de ondersteuning, de interne samenhang en de stabiliteit van het Europees concurrentiebeleid. Het concurrentiebeleid komt vaak uitsluitend onder de aandacht van het grote publiek wanneer het gaat om grote fusies of bij gevallen van verboden staatssteun. Daardoor komt deze tak van beleid helaas maar al te vaak in een negatief daglicht te staan. De rapporteur steunt het streven van de Commissie om betere voorlichting te geven. Tevens roept zij de Commissie op met betrekking tot het concurrentiebeleid van de EU een doelgerichte voorlichtingspolitiek te voeren, met gebruikmaking van instrumenten en doelstellingen op zowel Europees als nationaal niveau en met verschillende doelgroepen zoals het algemene publiek, de pers, het zakenmilieu en nationale autoriteiten. De op 9 juni 2000 in Lissabon door de Commissie georganiseerde Concurrentiedag voor de Europese Burger vormt slechts één facet van het verder te ontwikkelen voorlichtingsbeleid. Dat geldt eveneens voor de website van het DG concurrentie, dat een goede informatiebron is voor het algemene publiek.

Uw rapporteur neemt met voldoening kennis van de reactie van de Commissie op de resolutie van het Parlement over het XXVIIIste verslag van de Commissie over de mededinging. Deze schriftelijke dialoog vormt een waardevol onderdeel van het proces van democratische verantwoordingsplicht aan het Parlement en levert een bijdrage tot het ontstaan van een positieve verhouding tussen de Economische en Monetaire Commissie en de terzake bevoegde commissaris. Uw rapporteur roept de Commissie tevens op reeds in een eerder stadium in alle officiële talen met haar antwoord te komen. Tegelijkertijd wil uw rapporteur opnieuw aandringen op uitbreiding van het personeelsbestand van het Directoraat-generaal concurrentie, zodat de Commissie kan voldoen aan de verplichtingen die haar door het Verdrag zijn opgelegd. Mundialisering, liberalisering en uitbreiding zijn slechts enkele van de terreinen die voor het DG concurrentie nieuwe taken in het leven hebben geroepen. De Economische en Monetaire Commissie zal in het kader van de begrotingsprocedure blijven volgen in hoeverre aan dit verzoek gevolg wordt gegeven.

Democratische verantwoordingsplicht

In eerdere verslagen over het concurrentiebeleid heeft het Parlement de Commissie verzocht zoveel mogelijk te worden betrokken bij de verdere ontwikkeling en uitvoering van het concurrentiebeleid. Uw rapporteur is van mening dat de betrokkenheid van het Parlement tijdens de verslagperiode duidelijk is toegenomen. In het kader daarvan zijn aan de Economische en Monetaire Commissie voor nader advies een aantal ontwerp teksten toegezonden. Deze procedure is o.a. toegepast bij de herziening van verticale beperkingen (rapporteur: mevrouw Thyssen). Dezelfde procedure zou, onder inachtneming van de bestaande vertrouwelijkheidsvoorschriften, ook moeten worden toegepast bij zoveel mogelijk nieuwe initiatieven. De Commissie is momenteel bezig met de formulering van een advies over drie ontwerp-groepsvrijstellingsverordeningen inzake de toepassing van de artikelen 87 en 88 op staatssteun, alsmede betreffende overheidssteun aan kleine en middelgrote bedrijven, opleidingssubsidies en de *de minimis*-regel.

Deze verbeteringen zullen de legitimiteit en transparantie van het Commissiebeleid ongetwijfeld ten goede komen.

Hervorming van het Europees concurrentiestelsel

Het drastisch veranderende economische klimaat en de ontwikkeling van de Europese Unie nopen tot een niet-aflattende kritische houding ten aanzien van het Europees concurrentiebeleid. Als onderdeel van haar inspanningen om het concurrentiebeleid te moderniseren, heeft de Commissie een Witboek ingediend betreffende de regels voor de toepassing van de artikelen 81 en 82 van het Verdrag. Het voorstel omvat vier grote doelstellingen: een consequente toepassing van de concurrentieregels, effectieve decentralisatie, vereenvoudiging van procedures en uniforme toepassing van wetgeving en beleid in de gehele Europese Unie. Het standpunt van het Europees Parlement met betrekking tot deze voorstellen is vervat in zijn resolutie van 18 januari 2000 (rapporteur: de heer von Wogau). Uw rapporteur is het eens met de voornaamste uitspraken in die resolutie, waarin de belangrijkste punten van het Witboek in principe worden onderschreven. Zij zou in dit verband een aantal essentiële eisen die van cruciaal belang zijn voor de toekomst van het Europees concurrentiebeleid, opnieuw willen formuleren: ten eerste mogen de voorgestelde hervormingen niet resulteren in hernationalisering van het concurrentiebeleid. Het primaat van het communautaire recht mag niet op de helling worden gezet en derhalve wordt de Commissie verzocht toe te zien op de kwaliteit van de concurrentiewetgeving in de lidstaten, ten einde gelijke concurrentievoorwaarden in de gehele Gemeenschap te kunnen waarborgen. Gezien de uiteenlopende tradities op het gebied van concurrentiewetgeving, zal dit geen eenvoudige taak zijn. In het licht van de uitbreiding van de EU wordt zij er wellicht immers alleen maar zwaarder op. De kandidaatlidstaten uit Midden- en Oost-Europa hebben namelijk zeer weinig ervaring met concurrentiebeleid. Deze landen zullen zich dan ook een enorme inspanning moeten getroosten, willen zij ten volle in staat zijn tot een gedecentraliseerde aanpak van de concurrentiewetgeving vanaf het begin van hun lidmaatschap van de Gemeenschap.

Concentratiecontrole

In 1999 zijn de concentratie-activiteiten in de Gemeenschap verder toegenomen. In dat jaar zijn er bij de Commissie 292 gevallen aangemeld, hetgeen neerkomt op een stijging met 24% ten opzichte van vorig jaar en op een totale toename met 70% sedert 1997.

Concentratiecontrole wordt een steeds complexere opgave, aangezien zij met zich meebrengt dat diverse markten tegelijkertijd aan een onderzoek moeten worden onderworpen. De ontwikkeling van de interne markt, de transparantie in het kader van de EMU en de mundialisering zijn de drijvende krachten achter deze tendensen. In 1999 achtte de Commissie het noodzakelijk een begin te maken met het tweede onderzoeksstadium (fase II-procedure), dat vier maanden in beslag nam en betrekking had op twintig geplande operaties, tegen 12 in 1998.

Uw rapporteur vestigt de aandacht op het feit dat de concentratiecontrolewerkzaamheden van de Commissie van bijzonder groot belang zijn, aangezien zij een gewichtige rol vervullen bij het bepalen van de toekomstige vorm van het bedrijfslandschap in de EU. Een van de essentiële vragen die in de toekomst moeten worden beantwoord, is of lokale machtsposities in de context van de mundialisering aanvaardbaar kunnen zijn met het oog op de concurrentieverhoudingen in het algemeen. Uw rapporteur verzoekt de Commissie tevens zo snel mogelijk met het concentratie-overzicht voor 2000 te komen, teneinde te kunnen bepalen op welke gebieden het concentratiecontrolebeleid voor verbetering vatbaar is.

Staatssteun

Overheidssteun vormt een belangrijk onderdeel van het concurrentiebeleid. Zij kan niet alleen een verstorend effect hebben op de concurrentieverhoudingen, maar ook de economische ontwikkeling en structurele hervormingen in de weg staan. De rapporteur acht het positief dat de Europese Raad van 23/24 maart 2000 in Lissabon opnieuw het belang van controle op overheidssteun heeft onderstreept door de Raad, de Commissie en de lidstaten op te roepen "hun inspanningen voort te zetten om de mededinging te bevorderen en het algemene niveau van de overheidssteun te verlagen, alsmede het accent te verleggen van steun aan individuele bedrijven of sectoren naar het aanpakken van horizontale doelstellingen van gemeenschappelijk belang zoals werkgelegenheid, regionale ontwikkeling, milieu en opleiding of onderzoek". In verband met de door te voeren economische hervormingen voor een voltooide en volledig operationele interne markt onderstreept de Raad dat "het van essentieel belang is dat de regels inzake mededinging en overheidssteun eerlijk en op eenvormige wijze worden toegepast, zodat bedrijven kunnen bloeien en onder gelijke concurrentievoorwaarden doeltreffend op de interne markt kunnen opereren". Deze eisen vormen een solide basis voor het overheidssteunbeleid van zowel de EU als de lidstaten.

Het Achtste Overzicht van overheidssteun in de Unie, dat de periode 1994-1998 bestrijkt, levert het bewijs dat er nog een lange weg te gaan is alvorens de door de Europese Raad van Lissabon vastgestelde doelstellingen kunnen worden verwezenlijkt. De totale omvang van de nationale overheidssteun in de EU aan de in het overzicht opgenomen sectoren bleek voor de verslagperiode jaarlijks gemiddeld op 93 miljard euro uit te komen. In vergelijking met het over de voorgaande periode (1994-1996) toegekende gemiddelde van 104 miljard euro is er dus sprake van een duidelijke afname van de totale overheidssteunniveaus. Met uitzondering van enkele lidstaten kwam deze daling ook tot uiting in het lagere percentage steun ten

opzichte van het BBP per hoofd van de bevolking. Voor de vijftien lidstaten liep het gemiddelde namelijk terug van 1,32 tot 1,12%. Ook de steun voor de industriesector, die goed is voor 35% van de totale steun die in de Gemeenschap wordt verstrekt, blijft sedert 1993 een neergaande tendens vertonen. Over het algemeen ziet uw rapporteur het als positief dat de verleende staatssteun steeds verder terugloopt. Niettemin is zij van mening dat er nog een lange weg te gaan is om steunniveaus te kunnen bereiken die geen verstoring effect hebben op de noodzakelijke structuurhervormingen en op de concurrentieverhoudingen.

In aansluiting op de in eerdere resoluties geformuleerde verzoeken herinnert uw rapporteur de Commissie eraan dat zij geacht wordt een openbaar en regelmatig bij te houden register van overheidssteun in te voeren waarbij rekening wordt gehouden met de kwalitatieve verschillen tussen de toegekende vormen van steun. Tevens verzoekt zij de Commissie opnieuw over te gaan tot de invoering van een klassemment naar het voorbeeld van het scorebord voor de interne markt, waaruit duidelijk naar voren komt welke lidstaten het hoogst en het laagst scoren uit een oogpunt van overheidssteun. Via deze maatregelen kan de houding van de lidstaten ten aanzien van schadelijke vormen van overheidssteun ingrijpend worden veranderd. Uw rapporteur is dan ook zeer te spreken over het feit dat commissaris Monti zich op deze maatregelen heeft vastgelegd, overeenkomstig zijn opmerking in het voorwoord bij het jaarverslag dat bijvoorbeeld wordt nagedacht over de uitvoerbaarheid van een staatssteunregister en -scorebord. Het register zou feitelijke informatie moeten omvatten over alle staatssteunbesluiten, terwijl het scorebord voor de lidstaten als richtsnoer zou dienen voor een nauwkeuriger evaluatie van de kosten/batenverhouding van de uitwerking van hun overheidssteunbeleid. Ook zal worden gewerkt aan de verdere verbetering van het jaarlijkse overzicht van de overheidssteun in de EU en daarin zal een gedetailleerdere evaluatie worden opgemaakt van de stand van de subsidieuitgaven van de overheid. Uw rapporteur roept de Commissie op de beide desbetreffende voorstellen uiterlijk op 30 juni 2001 op tafel te leggen.

Zoals ook in het jaarverslag wordt opgemerkt, is het aantal steunmaatregelen van de overheid die niet aan de Commissie zijn gemeld, nog altijd veel te hoog. Uw rapporteur ziet het dan ook als positief dat het Hof zich heeft geschaard achter het beleid van de Commissie om consequent aan te dringen op terugvordering van steun die is verleend zonder dat aan de aanmeldingsverplichting is voldaan. Aangezien artikel 14 van de nieuwe procedureverordening de lidstaten de verplichting oplegt terugvorderingsbesluiten onmiddellijk ten uitvoer te leggen, steunt uw rapporteur de Commissie in haar streven om onwettig toegekende steun strikt en stelselmatig terug te vorderen. Effectieve uitvoering van besluiten tot terugbetaling van steun is essentieel voor de geloofwaardigheid van het overheidssteuncontrolebeleid. Derhalve verzoekt uw rapporteur de Commissie een doelmatig en adequaat systeem op te zetten voor de terugvordering van dergelijke vormen van steun.

Internationale dimensie

De uitbreiding en de mundialisering zijn de voornaamste drijvende krachten die de uitgesproken internationale dimensie van het concurrentiebeleid mede hebben helpen bepalen. Uw rapporteur heeft in dit verband reeds verwezen naar de rol van de kandidaatlidstaten in de context van de hervorming van het concurrentiebeleid en de negatieve gevolgen die kunnen voortvloeien uit een gebrek aan traditie met betrekking tot de toepassing van concurrentiebeleid. Derhalve verzoekt zij de Commissie adequate assistentie te verlenen bij de oprichting van concurrentie- en justitiële autoriteiten die moeten toezien op de naleving

van de communautaire concurrentiewetgeving in de betrokken landen. De kandidaatlidstaten moeten alles in het werk stellen om de noodzakelijke mededingingsinstanties op te richten en moeten trachten een gezond concurrentieklimaat tot stand te brengen.

Op de vorig jaar in Seattle gehouden ministersconferentie van de WTO is geen nieuw akkoord bereikt. Uw rapporteur is van mening dat de mundialisering wel degelijk noopt tot nieuwe handelsbesprekingen in het kader van de WTO, waarbij ook over het concurrentiebeleid moet worden onderhandeld. Nagenoeg de helft van alle WTO-lidstaten beschikt momenteel niet over een concurrentiewetgeving. Veel van deze landen zouden baat vinden bij de invoering van concurrentieregels, die bevorderlijk zouden zijn voor het aantrekken van buitenlandse investeringen en ook het binnenlandse bedrijfsklimaat ten goede zouden komen. Concurrentiebeleid en investeringen zijn wel degelijk van belang voor de wereldhandel. Daarom moet de WTO daarbij ook in voldoende mate worden betrokken.

9 oktober 2000

ADVIES

van de Commissie juridische zaken en interne markt

aan de Economische en Monetaire Commissie

inzake de ontwerp-resolutie over het XXIX^{ste} Verslag van de Europese Commissie over het mededingingsbeleid (SEC(2000) 720 – C5-0302/2000 – 2000/2153 (COS))

Rapporteur voor advies: Ana Palacio Vallelersundi

PROCEDUREVERLOOP

De Commissie juridische zaken en interne markt benoemde op haar vergadering van 21 juni 2000 Ana Palacio Vallelersundi tot rapporteur voor advies.

De commissie behandelde het ontwerp-advies op haar vergaderingen van 12 september en 9 oktober 2000.

Op laatstgenoemde vergadering hechtte zij met algemene stemmen haar goedkeuring aan de hierna volgende conclusies.

Bij de stemming waren aanwezig: Ana Palacio Vallelersundi, voorzitter en rapporteur voor advies; Rainer Wieland, ondervoorzitter; Luis Berenguer Fuster, Charlotte Cederschiöld, Bert Doorn, Janelly Fourtou, Marie-Françoise Garaud, Evelyne Gebhardt, Gerhard Hager, Heidi Anneli Hautala, Ioannis Koukiadis, Klaus-Heiner Lehne, Toine Manders, Arlene McCarthy, Manuel Medina Ortega, Bill Miller, Gary Titley en Diana Paulette Wallis.

BEKNOPTE MOTIVERING

ACHTERGRONDSITUATIE/ALGEMENE OPMERKINGEN

Aan het begin van het XXIX^{ste} Verslag over het mededingingsbeleid spreekt de Commissie opnieuw het voornemen uit door te gaan met de modernisering van de concurrentiewetgeving en vast te houden aan haar twee voornaamste doelstellingen, namelijk instandhouding van concurrentiebestendige markten en voorkomen dat de doelstellingen van de interne markt door concurrentievervalsende praktijken worden ondermijnd. Gezien de verontrusting die was gewekt door het recente Witboek - zoals besproken in het advies van onze commissie van 17 november 1999 - mag het geruststellend heten dat in het verslag nadrukkelijk wordt gesteld dat het Verdrag van Amsterdam opnieuw de rol van de Commissie bevestigt als instantie die verantwoordelijk is voor het toezicht op de concurrentieregels en de

verenigbaarheid van de beginselen van vrije concurrentie met de verlening van diensten van algemeen economisch belang.

1. Een op het algemene publiek gericht voorlichtingsbeleid

In het verslag wordt terecht gewezen op de voordelen van het concurrentiebeleid voor de consument. Er moeten grotere inspanningen worden geleverd om de voordelen van individuele besluiten aan de burgers uit te leggen en de consumenten te behandelen als concurrentiebewuste burgers die het concurrentiebeleid ondersteunen. Dit strookt tevens met het streven van de commissie de interne markt duidelijker gestalte te geven (zie in dit verband de resolutie van het Parlement van 13.4.2000 over de strategie voor de Europese interne markt). Al te vaak worden beslissingen van de Commissie in de concurrentiesfeer in de pers gepresenteerd alsof ze ten koste zouden gaan van het nationale belang, en niet zozeer als een overwinning voor de interne markt en de consument. Het binnenkort te houden interne-marktforum van het Europees Parlement en de Commissie zou wat dat betreft een goede gelegenheid zijn om zich te beraden over de vraag hoe de Commissie het best kan zorgen voor betere openbare voorlichting en voor meer betrokkenheid van de consument bij deze problematiek.

2. Nieuwe wetgeving inzake verticale beperkingen

De nieuwe groepsvrijstellingsverordening nr. 2790/1999 vormt ongetwijfeld een verbetering. Dat neemt echter niet weg dat de regelgeving op dit terrein nog steeds complex en moeilijk te begrijpen is. Te hopen valt dat de Commissie de nodige aandacht zal besteden aan de terechte bezorgdheid die van de zijde van het bedrijfsleven is geuit omtrent de nodeloze complexiteit van de ontwerp-groepsvrijstellingsverordeningen inzake specialisatie en onderzoek & ontwikkeling, met name in het licht van het in het Witboek uitgesproken voornemen over te schakelen op een direct toepasbaar vrijstellingssysteem op basis van artikel 81 EG. De nationale rechtbanken en concurrentie-instanties moeten volledige duidelijkheid krijgen omtrent hun verplichtingen, die voor de bedrijven gemakkelijk te begrijpen moeten zijn. Derhalve moet er op zo breed mogelijke basis overleg plaatsvinden, niet alleen over de wetgevingsvoorstellen maar ook over de ontwerprichtsnoeren inzake de toepasbaarheid van artikel 81 op horizontale samenwerkingsovereenkomsten. Hierbij mag niet overhaast te werk worden gegaan, gezien het kapitale belang van rechtszekerheid in een rechtsgemeenschap en een tot volle ontwikkeling gekomen interne markt. Ook de mededeling over de marktsituatie moet dringend worden aangepast en uitgebreid, waarbij niet voorbij mag worden gegaan aan het verschijnsel mondialisering en het snelle tempo van de technologische veranderingen. In al deze gevallen dient de Commissie voortdurend in dialoog te staan met het bedrijfsleven. Tevens wordt de Commissie dringend verzocht na te gaan of in plaats van de softe aanpak via richtsnoeren niet beter kan worden overgestapt op specifieke bepalingen. Een en ander geldt *mutatis mutandis* ook voor het toezicht op overheidssteun in het kader van de artikelen 87 t/m 89 EG.

3. Modernisering van de regels voor de tenuitvoerlegging van de artikelen 81 en 82 EG

In aansluiting op het Witboek dient de Commissie met een voorstel voor een verordening te komen waarover het Parlement moet worden geraadpleegd. Voorlopig zij alleen opgemerkt dat de Commissie er goed aan zou doen de "andere instrumenten" waarnaar in het verslag wordt verwezen (mededelingen over medewerking met nationale instanties en rechtbanken en een specifieke mededeling over klachten) uit te werken ruim voordat de verordening van kracht wordt. Dit geldt in nog sterkere mate voor de opleiding van nationale rechters en voor de regels met betrekking tot het functioneren van het "netwerk dat bestaat uit de Commissie en de nationale instanties". Het kan niet genoeg worden onderstreept dat de uniformiteit van het gehele systeem - alsook de geloofwaardigheid ervan - in gevaar komt indien er ook maar de geringste verdenking bestaat dat er niet op kan worden vertrouwd dat de nationale autoriteiten de concurrentieregels op uniforme wijze zullen toepassen of dat sommige instanties inschikkelijker zouden zijn dan andere. Dit zou namelijk ten koste kunnen gaan van de integriteit van de interne markt. Het succes van de voorgestelde nieuwe regeling staat of valt met het inzicht in en de acceptatie van de beginselen van het concurrentiebeleid door de nationale autoriteiten. De Commissie moet er de tijd voor nemen om de lidstaten goed van deze beginselen te doordringen en moet over voldoende middelen kunnen beschikken om toe te zien op het concurrentiebeleid dat zij zelf dient uit te stippelen. Zij moet duidelijk maken dat zij niet alleen de bevoegdheid heeft, maar ook de politieke wil en vastberadenheid om waar nodig nationale procedures terzijde te stellen en haar eigen besluiten op te leggen. Dit is met name belangrijk in het kader van de uitbreiding.

In dit verband kan hoe dan ook worden gesteld dat er in het kader van de samenwerking met de nationale instanties en rechtbanken een aantal hoopgevende signalen zijn dat concurrentievraagstukken althans in sommige lidstaten meer au sérieux worden genomen. Een markante ontwikkeling in dit verband is de *Orangina/Coca Cola*-zaak, die kan dienen als voorbeeld van een affaire waarin het communautaire rechtsconcept van een gezamenlijke machtspositie voor het eerst door de Franse autoriteiten is toegepast.

De voorgestelde hervorming van de controle op de toepassing van het concurrentiebeleid is bedoeld om de concurrentieregels effectiever te doen toepassen en de bureaucratische rompslomp voor het bedrijfsleven terug te dringen. De voorgestelde invoering van een termijn van vier maanden waarbinnen de Commissie reclamanten dient te informeren omtrent de maatregelen die zij wil nemen is een welkome ontwikkeling, maar het zou wenselijk zijn een eenvoudig te verifiëren systeem in te voeren voor de controle op de effectiviteit van de hervormingen, waarin zo mogelijk specifieke doelstellingen zouden moeten worden opgenomen in termen van termijnen waarbinnen de procedures moeten worden voltooid. Met name in de sfeer van overheidssteun en fusies kan uitstel nadelige gevolgen hebben en dit moet dan ook tot een minimum worden beperkt.

4. Procedurebepalingen

De twee procedurewijzigingen waarover de Commissie rapporteert (betreffende de raadpleging van het raadgevend comité na kennisgeving van een mededeling overeenkomstig artikel 19, lid 3 van verordening nr. 17 en de mogelijkheid voor bedrijven om correspondentie via een advocaat te laten lopen) zijn van minder belang. De inwerkingtreding van verordening nr. 659/1999 tot vaststelling van uitvoerige regels voor de toepassing van artikel 93 was een welkome ontwikkeling en het valt te hopen dat deze regelmatig zal worden aangepast. Gezien de complexiteit en diversiteit van de concurrentiewetgeving en het

noodzakelijkerwijs ingewikkelde karakter van procedureregels, dient alles in het werk te worden gesteld om deze regels waar mogelijk te codificeren en te verduidelijken.

Met betrekking tot de rechten van derden moest op 3 juni 1999 helaas worden geconstateerd dat de Commissie, in aansluiting op het in 1998 uitgesproken arrest in zaak T-95/96 *Gestevisión Telecinco SA vs. Commissie* [1998] HVJ II-3407 veel te lang heeft getraineed met het instellen van een voorlopig onderzoek naar een reeks overheidsmaatregelen die waren gekwalificeerd als onverenigbaar met artikel 81, lid 7 van het EG-Verdrag (arrest in zaak T-17/96 *Télévision française 1 (TF1) vs. Commissie* [1999] HVJ II-1757).

Een punt dat in het verslag niet ter sprake komt en in het bedrijfsleven voor enige ongerustheid heeft gezorgd, is het feit dat de mededingingsinstanties in het kader van het antitrustonderzoek computerbestanden hebben doorzocht. Dergelijke onderzoeken doen namelijk serieuze vragen rijzen naar de bescherming van vertrouwelijke informatie en documenten die betrekking hebben op derden, het mogelijk verlies of de vernietiging van gegevens, aansprakelijkheid voor eventuele schade die is veroorzaakt en minimale verstoring van de normale bedrijfspgang. De Commissie wordt dringend verzocht hieraan de nodige aandacht te besteden.

AMENDEMENTEN

De Commissie juridische zaken en interne markt verzoekt de ten principale bevoegde Economische en Monetaire Commissie onderstaande conclusies in haar verslag op te nemen:

1. constateert met voldoening dat de Commissie voornemens is zich meer in te spannen om de voordelen van specifieke besluiten op het gebied van het concurrentiebeleid aan de burgers uit te leggen en de consumenten te behandelen als voorstanders van dat beleid en is van mening dat dit deel zou moeten uitmaken van een breder streven om de interne markt duidelijker gestalte te geven;
2. dringt er bij de Commissie op aan het aangekondigde verslag over verordening (EG) 1475/95 van de Commissie betreffende groepen afzet- en klantenserviceovereenkomsten inzake motorvoertuigen snel voor te leggen en acht het onder voorbehoud van de resultaten van dit verslag in het belang van de rechtszekerheid van het MKB en de consument wenselijk dat een hervorming van deze verordening voorrang moet krijgen boven een afschaffing zonder vervanging;
3. dringt er bij de Commissie op aan zich te beraden over vervanging van de softe benadering via richtsnoeren door specifieke bepalingen;
4. vestigt in dit verband opnieuw de aandacht op het belang van rechtszekerheid, die moet worden ondersteund door duidelijke, ongecompliceerde regels; houdt vast aan zijn standpunt over de afschaffing van Verordening nr. 17/1962, die vervangen moet worden door adequate procedurevoorschriften, waarin de rechten van de verdediging worden erkend, en aanklagers en gedupeerden worden gelegitimeerd;

5. verwacht te worden geraadpleegd over het voorstel voor een verordening dat moet worden aangenomen in aansluiting op het Witboek over de modernisering van het concurrentiebeleid en onderstreept dat de mededelingen over samenwerking met nationale autoriteiten en rechtbanken en een specifieke mededeling over klachten ruim voor de inwerkingtreding van de verordening moeten worden opgesteld;
6. onderstreept dat de uniformiteit, de consistentie en de geloofwaardigheid van het systeem voor de tenuitvoerlegging van de communautaire concurrentiewetgeving dreigt te worden ondermijnd indien er enigerlei twijfel over bestaat of de nationale autoriteiten de regels wel uniform toepassen dan wel indien er enigerlei verdenking ontstaat dat zij al te inschikkelijk optreden, en verzoekt de Commissie derhalve dringend voorstellen uit te werken voor de opleiding van nationale rechters en ambtenaren in het communautaire concurrentierecht, waarbij de nationale instanties onderling samenwerken;
7. onderstreept dat de voorzieningen voor het opleiden van nationale rechters en functionarissen ook moeten worden uitgebreid tot de kandidaat-lidstaten;
8. verzoekt de Raad als andere tak van de begrotingsautoriteit er samen met het Parlement op toe te zien dat de Commissie over voldoende middelen beschikt voor het toezicht op het concurrentiebeleid dat zij dient uit te stippelen, en verzoekt de Commissie met klem ervoor te zorgen dat zij optimaal gebruik maakt van deze middelen en er bij de nationale instanties geen enkele twijfel over te laten bestaan dat zij niet alleen de bevoegdheid heeft maar ook de politieke wil en het vaste voornemen om waar nodig nationale procedures terzijde te stellen en haar eigen besluiten op te leggen;
9. onderstreept dat nodeloze procedurele vertragingen moeten worden vermeden, zowel bij de Commissie als bij de lidstaten, en verzoekt de Commissie met klem een controlesysteem in te voeren om toezicht te houden op de werking van de systemen voor supervisie en controle op het concurrentiebeleid, waarin specifieke doelstellingen zijn vervat in termen van termijnen waarbinnen de procedures moeten worden voltooid;
10. dringt opnieuw aan op codificering en vereenvoudiging van de procedureregels op het gebied van het concurrentierecht;
11. spoort de Commissie ertoe aan zich ernstig te beraden over de invoering van een gedragscode waarin de bestaande regels worden gecodificeerd voor het doorzoeken van computerbestanden in het kader van antitrustonderzoeken, waarbij volledig rekening gehouden moet worden met de goede praktijken op dit gebied en de belangen van de industrie. De code moet zaken regelen zoals de bescherming van vertrouwelijke informatie en van documenten die betrekking hebben op derden, het mogelijke verlies of de vernietiging van gegevens, de aansprakelijkheid voor eventueel veroorzaakte schade en de minimale verstoring van de bedrijfspgang.